

تأثیرشیوه های یاددهی-یادگیری واژگان بر پایه ی دو نظریه ی هوشهای چند گانه و آموزش چند حسی در ماندگارسازی کارآمدتر آنها^۱

حسن سلمانی کردآبادی^۱، منصوره جعفری^۲

^۱ کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان؛ آ. وپ. اصفهان، ن^۴، ایران

^۲ کارشناسی مشاوره، دانشگاه فرهنگیان اصفهان؛ آ. وپ. اصفهان، ن^۴ اصفهان، ایران

چکیده

مساله ی مورد نظر ، انگیزه کم و کم توانی دانش آموزان از خانواده های کم در آمد در یادگیری واژگان و درک مفاهیم زبان انگلیسی و هدف از انجام آن ،افزایش انگیزه ی دانش آموزان برای واژه آموزی ، بهره گیری بهینه از سبکهای یادگیری کار آمد در فرآگیری و ماندگار سازی عناصر واژگانی و نیز درک مفاهیم آن بوده است. بر این اساس ، پژوهشگر با نظر خواهی از مدیر، همکاران گروه آموزش زبان و پرسشنامه ی دبیران و دانش آموزان به تجزیه و تحلیل آنها جهت شناسایی عوامل موثر در ایجاد مساله پرداخت. از میان راه حل های پیشنهادی سازگارترین، وبهره ورانه ترین آنها یعنی: یاری جستن از آموزه نمای واژگانی و ارزشیابی مستمران، بهره گیری از شگردهای نوین آموزه نما-محور مانند دیوار واژگانی، نقشه معنایی و فرهنگ واژگان دست ساز دانش آموزی برگزیده و به یاری کمیته پژوهش، روایی بخشی گردید. پس از اجرا ، پژوهشگر توانست فراوانی دانش آموزان علاقه مند به واژه آموزی ژرف اندیشه ای و خواندن و درک مفاهیم زبان انگلیسی را از ۳۱ درصد به ۸۵درصد برساند. در پایان این نتیجه به دست آمد که توجه بیشتر به تفاوت های فردی و نیازها و علائق گوناگون فرآگیران ، بهره وری بهینه تراز سبکهای مختلف آنها در یادگیری ، بهره جستن از شیوه ی آموزش چند حسی و سرانجام ، آموزش شگردهای ماندگار سازی واژه ها در ذهن مانند کمک گرفتن از آموزه نمای واژگانی ، دیوار واژگانی، نقشه معنایی و فرهنگ واژگان شخصی، در بالا بردن میزان علاقه به یادگیری واژگان ، مانایی بخشی آنها در ذهن فرآگیران، درک بهتر مفاهیم انگلیسی و افزایش خودجوشی و خودباوری در زبان آموزان کارآیی چشمگیری داشته است.

واژه های کلیدی: آموزه نما، دیوار واژگانی، سبکهای یادگیری، هوشهای چند گانه، آموزش چند حسی.

^۱ داوری و گزینش توسط کنگره بین المللی زبان و ادبیات مشهد

۱- مقدمه و بیان مسأله

در نظام آموزشی کنونی کشور ما ایستگاه پایانی آموزش زبان ، درک مطلب است واز برای درک متون هر زبانی شرط اساسی، درک معنای انبوی از واژگان ، یادسپاری صحیح ، ماندگارسازی و توانایی به کارگیری آن هاست . بی بهره بودن از دانش گسترده واژگان و راهبرد های کار آمد برای یادگیری عناصر واژگانی جدید در هر درس زبان، احساس نا امیدی و از دست دادن اعتقاد به نفس در زبان آموزان را سبب می گردد. بنابراین لازم است زبان آموزان با شماری از راهبرد های های مفید برای یادگیری واژگان آشنا شوند تا گنجیه واژگانی خود را گسترش

دهند و راهبردهای مختلف یادسپاری و ماندگارسازی عناصر این گنجینه رابه منظور کسب مهارت‌های چهارگانه زبانی (شنیدار، گفتار، خوانش و نگارش) در خودنهادینه سازند. از طرف دیگر، در حالیکه تأکیدکارشناسان امر زبان آموزی براینکه برقراری ارتباط با بهره گیری از توانش زبانی، نیازمند داشتن توانایی در هر چهار مهارت زبانی می باشد، تأکیدسیاست زبانی درآموزش و پرورش ما(در سطح کلان وبالادستی) و برنامه ریزی و تدوین کتب درسی زبان انگلیسی(در پایین دست) بیشتر بر تسلط نسبی بر دستور زبان و درک مطلب است؛ به گونه ای که، دانش آموزتهای بتواند از پس سوالات آزمونهای پایانی یک سال تحصیلی یا نهایتاً سوالات چهار گزینه ای آزمونهای ورودی دانشگاهها ، آزمونهای جایابی استخدامی و...بر آیند. از این رو گفتارونگارش و در کل، نقش تعاملی در کاربرد زبان ، به بوقه فراموشی سپرده می شود .

از آنجا که برای درک متون هر زبانی، فراگیر، ناگیر از درک معنای انبوی از واژگان و توانایی به کارگیری آن هاست و این امر خود نیازمند تمرین و برخورد فراون با واژگان یعنی پرتودهی واژگانی یا همان exposure to vocabulary items طریق مهارت های چهارگانه می باشد، روبرو شدن دانش آموزان با حجم زیادی از واژه های جدید در متون زبان سوم دبیرستان مشکلات زیادی را برای آن ها ایجاد می کند؛ به ویژه اینکه دوره راهنمایی (درنظام ۴-۳-۵) به دلیل تدوین نا مناسب کتب، برای فراغیران، گنجینه واژگانی کوچک و ناکارآمدی که تناسب زیادی هم با آموزش موضوع-محور ندارد ، به ارمغان می آورد . به عبارت دیگر، دانش آموزان دبیرستانی با مساله جدی درک واژگان مواجه اند و درک آن ها از متون خواندنی تحت تأثیر منفی این مساله می باشد. یکی دیگر از دلایل ضعف دانش آموزان در درس زبان انگلیسی و به ویژه خوانش، این است که متأسفانه در سال سوم دبیرستان، فقط دو ساعت در هفته به آموزش زبان انگلیسی اختصاص داده شده است که برای فرآیند یاددهی-یادگیری به صورت تعاملی-ارتباطی ناکافی است. علت دیگر ، شیوه های تدریس معلم-محور درسالهای پیش بود که گذر از آن ، وروی آوردن به آن دسته از فعالیتهای کلاسی که بیشتر یادگیرنده-محوریا ، یادگیری-محور باشند امری گریزناپذیرمی نمود، که به دنبال آن پویایی ، خودجوشی ، خود مختاری و خود باوری در فراغیران به میزان چشمگیری افزایش می یابد. به این ترتیب و با توجه به حجم انبوی مطالب و به ویژه واژگان، دبیران زبان انگلیسی (به دلیل اجباری که در پیروی از برنامه ی درسی زبان خارجی دارند) آزادی لازم و وقت کافی برای تکرار و تمرین واژگان را ندارند؛ در نتیجه ، یادگیری واژگان اندک اندک به مشکلی عمومی برای همه دانش آموزان و دبیران تبدیل و سبب درمانگی و نامیدی آنان می شود .

در ابتدای سال تحصیلی ۹۴-۹۵، در دبیرستان علمازاده در ناحیه ۴ اصفهان ، در یکماه اول و پس از آزمون آغازین، اجرای نخستین طرح درس مربوط به بخش Reading درس اول ، انجام بعضی از تمرینات گفتاری و نوشتاری درس اول توسط دانش آموزان و همفکری با همکاران زبان در همان دبیرستان و سرانجام بهره گیری از نظریات و تجربیات همکاران گرامی در گروه زبان انگلیسی و سرگروه محترم زبان متوسطه ی دوم پی بردم که اصلی ترین مشکل دانش آموزان در درس زبان و عامل اصلی کم توانی آنها در درک متون ، دانش ضعیف آن ها در زمینه واژگان است. در همان آزمون آغازین کمتر دانش آموزی بخش

کلمات به هم ریخته را به طور صحیح پاسخ داده بود و فقط ۳۱ درصد بخش «واژگان زیر را در جاهای خالی مناسب قرار دهید» را کامل و صحیح پاسخ داده بودند؛ ازین گذشته، بیشتر دانش آموزان در ساختن یک جمله ساده که فقط از یک نهاد و یک گزاره ۴ واژه‌ای ساده تشکیل می‌شود، دچار تردید، اظطراب و سردرگمی می‌شوند؛ چه در پاسخ به پرسشهای گفتاری و چه در پاسخ به تمرینها و پرسشهای نوشتاری. حتی در آزمون آغازین و در بخش «واژگان» به هم ریخته‌ی زیر را مرتب کنید.» که آسانترین بخش برای جمله سازی بود نیز حدود ۶۰٪ پاسخ نادرست یا نیمه-درست، نوشته بودند و در باز نگری این گونه سوالات در کلاس، متوجه شدم که مشکل اساسی آنها در جمله سازی و ناشناختی یا کم آشنایی با اجزای جمله، نقش واژگان در جمله واژه‌های مهمتر، چگونگی همنشینی واژگان در جمله بود؛ به علاوه، اگر واژه‌ای را که در سالهای پیش خوانده بودند می‌پرسیدم، شمار زیادی از آنها در یاد باری معنا، مترادف، متضاد و حتی املای آن دچار مشکل می‌شوند. سطح تحصیلی و دانش زبانی خانواده‌های این دانش آموزان غالباً متوسط پایین، اما سطح درآمد بیشتر آنها بسیار پایین و بقیه متوسط؛ با این وجود، ۶۵٪ خانواده‌ها از اهمیت بالای درس زبان انگلیسی درآینده‌ی فرزند خود نسبتاً آگاه بودند، ولی از علل ناکار آمدی و ضعف آنها در بخش واژگان آگاهی نداشتند.

با شناسایی عوامل موثر در ایجاد مساله یعنی: آموزش معلم-محور و نمره-محور، همسو نبودن شبکهای یادهای با شبکهای یادگیری، نداشتن اعتماد به نفس و انگیزه‌ی کافی برای یادسپاری و یادیاری واژگان پرسامد، ضعف دراملا و تلفظ صحیح واژگان پیش-آموخته، نا آگاهی از چگونگی همنشینی واژگان در جمله، ساعت کم درس زبان و حجم بالای واژگان، و تصاویر مبهم مربوط به آنها، یادگیری واژگان به دغدغه ذهنی این پژوهشگر تبدیل شد و بر آن شدم تا به شیوه‌ای انگیزش بخش، رستم وار، پای درهفت خوان نهاده واژه‌های خیالی را که دانش آموزان از یادگیری واژگان در ذهن خود ساخته بودند، با همیاری خود آنها در هم شکنیم.

۱- اهداف پژوهش

زبان انگلیسی از زبان‌های زنده و بین‌المللی دنیاست که پر طرفدارترین زبان مکالمه ای دنیاست. و آنچه که این زبان را از زبان‌های دیگر جهان متمایز می‌کند، یادگیری و کاربرد آسان و روان آن در گفت و شنود و نگارش و در کل، ارتباط است. آموختن آن برای دانش آموزان از اجزای جدایی ناپذیر پیشرفت تحصیلی می‌باشد. بر این اساس، هدف کلی از پرداختن به این پژوهش، علاقه مندسازی دانش آموزان به یادگیری واژه‌ها و در نتیجه خواندن و درک معانی زبان انگلیسی بوده همچنین آموزش شیوه‌های ماندگارسازی عناصر واژگانی است. به بیان روشن‌تر، هدف این پژوهش این بود که پس از اجرای طرح، میزان انگیزه‌ی دانش آموزان به واژه آموزی خواندن و به دنبال آن درک معانی درس زبان انگلیسی از ۳۱ درصد به بیشینه‌ای آرمانی ترا افزایش یابد.

۲- جمع آوری داده‌ها (شواهد ۱)

به منظور یافتن موانع درک مطلب واژه آموزی دانش آموزان، با تهیه‌ی پرسش نامه و بررسی پاسخ‌ها، مصاحبه با خود دانش آموزان، بررسی آثار عملکردی آنها مانند تکالیف نوشتاری در دفترچه هاویا پاسخهای شفاهی آنها به سوالات و تهیه‌ی نمودار میانگین ارز شیابی دانش آموزان در رابطه با بخش دانش واژگانی آن‌ها در آزمون آغازین و نیز آزمون‌های کلاسی مستمر در نوبت اول و پیش از اجرای پژوهش و تهیه‌ی منابع علمی، به بررسی وضعیت موجود در این کلاس پرداختم (جداول

ونمودار مربوط به این داده ها در بخش پیوست ها آمده است). نتایج به دست آمده مرا در شناسایی عوامل موثر در ایجاد مساله یاری نمود که می توان به شرح زیر خلاصه کرد :

۱. عدم تسلط کافی بر راهکارها و سبکهای یادگیری کار آمدو زایا برای واژه آموزی پایا تر، و ترکیب آموزی واژگان ۲. ناتوانی در بهره گیری از واژه های پیش آموخته در مهارت های خوانش و گفت ۳. نداشتن انگیزه ای لازم برای گستراندن و ماندگارسازی واژگان در گنجینه واژگانی خود، از آغاز زبان ۴. بهره نگرفتن از شیوه ای دانش آموز - محور به جای روش سنتی معلم - محور ۵. نداشتن اعتماد به نفس کافی برای یادسپاری و یادیاری واژگان پرسامد در متون خواندنی هر درس ۶. ناتوانی در مرتب کردن کلمات به هم ریخته ای که تنها نهاد و گزاره ای ساده دارند ۷. ضعف فراوان در تلفظ واژگان پیش آموخته و ترس از خواندن متون جدید در برابر بقیه فراگیران ۸. شک و تردید در کاربرد صحیح واژگان هم آوا مانند: *to, two, where, were* ۹. به دلیل ندیدن آموزش کافی در بهره گیری از سبکهای یادگیری متفاوت، در نظر نگرفتن تفاوت های فردی و بکار بردن سبک تدریس یکسان برای همه در سالهای پیش از دبیرستان و از همه مهمتر بهره نگرفتن از طرح درس از طرف برخی همکاران، بیشتر دانش - آموزان از مهارت خوانش، نگارش و گفتار سیار ضعیفی برخوردار بودند؛ از این رو، یک نیمسال طول کشید تا آنها با گذشت زمان با این موارد آشنا و در فعالیتهای نوپدید، در گیرشوند. جهت آسان سازی یادگیری واژگان برای دانش آموزان، دست به مطالعه، و گردآوری اطلاعات از منابع گوناگون زدم :

۱. دادن پرسش نامه ای به دانش آموزان، وجودیا شدن علل ضعف آن ها در در یادگیری و یادسپاری واژگان. ۲. با طرح سؤالاتی در کلاس، از دانش آموزان خواستم نظر خود را در مورد علل ضعف خود در درس زبان انگلیسی، از جمله نا آگاهی از سبکهای گوناگون واژه اموزی، آزادانه بیان کنند. ۳. طی تماس هایی که به شکل رایان نامه ای و پیامک با همکاران خود در گروه آموزش زبان انگلیسی ناحیه ۴ داشتم و نیز نظر خواهی حضوری از دو تن از اساتید محترم دانشگاه فرهنگیان که در عین حال همکار ناحیه ای بندۀ نیز بودند، عقاید آن ها در زمینه علل ضعف کلی و به ویژه واژه آموزی فراگیران دبیرستانی جویا شدم. ۴. با توجه به فعالیت در جلسات گروه آموزشی ناحیه، از نظرات همکاران بهره ی بیشینه ای جستم ۵. در جریان کار، هر از گاهی با روش های مختلف، از دانش آموزان می خواستم نظرات خویش را آزادانه و بی نام روی برگه هایی بنویسند و به من تحويل دهنده تا روند کار را ارزیابی و مطالعه کنم. ۶. همچنین بالارزیابی نتایج آزمونهای مستمر که هفته به هفته باشیوه ای عملکرد-محور در دقایق پایانی هر کلاس و بر اساس طرح درس روزانه و هفتگی به عمل می آمد پیشرفت کار را زیر نظر داشتم.

۳- واکاوی داده ها

شواهد تشخیصی با روش های بالا، برای گردآوری اطلاعات بکار گرفته شد و نتایج زیر به دست آمد :

۱. برنامه ی کنونی زبان آموزی ، عادات یادگیری نمره-محور را در کل سامانه آموزشی بشکل کلان، و در فراگیران بصورت خرد، نهادینه ساخته است که انگیزه لازم برای سازندگی، زیابی، یادگیری پویا و بر هم کنش-محور را کاهش داده است. ۲. ساعت اختصاص داده شده به درس زبان، به نسبت تعداد صفحاتی از کتاب که باید به شکل کار آمد و ارتباطی پوشش داده شود، کم است. ۳. اهداف پایانی به گونه ایست که دانش آموزان را کتاب-محور، جزو-محور، جوابی نکات دستوری، ترجمه- مدارو خود باخته بار می آورد. ۴. روش های یاددهی بیشتر همکاران، سنتی، قدیمی و بیشتر برمبنای (Grammar Translation) یعنی دستور-ترجمه یا GTM است که اساس آن حفظ واژگان در خارج از بافت جمله و تأکید بر نکات دستوری و نیز ترجمه جمله به جمله ی متن انگلیسی به زبان مادری است. و این خود ریشه در ناکافی بودجه احتساب یافته به امر

زبان آموزی، نبود امکانات کافی و عدم استقبال برخی مدیران چه در سطح آموزشگاه و چه در سطح بالاتر از شیوه های دارای فعالیتهای بر هم کنشی در محیط کلاس ، دارد. آنها بر این باورند که سکوت در کلاس نشانگر مدیریت عالی دبیردر آن کلاس است. ۵. بیشتر تصاویر کتاب، مبهم، سوهان روح و در بعضی موارد غیر سازنده است که سبب دلزدگی فraigیرمی شود. ۶. در هر درس مطالب زیادی از دستور زبان و ساختارهای دارای تمرینات فراوان آمده که باعث شده زبان انگلیسی سوم دبیرستان با ۶درس، سنگین و مشکل بنظر برسد و انگیزه ژرف آموزی را از دانش آموزان بگیرد. ۷. حجم بالای واژگان موجود در کتب درسی، اجازه بررسی و ارزشیابی همه آن ها را نمی دهد.— حفظ کردن، به یادسپاری و کاربرد تمام واژگان برای دانش آموزان (بین ۴۰ تا ۶۰ واژه جدید در هر درس)، طاقت فرساست. ۸. اگر هدف از تدریس واژگان آن است که بتوانیم آنها را بکار بگیریم پس چرا دبیران زبان در دوره متوسطه‌ی دوم به زبان انگلیسی صحبت نکنند؟) خود اینجانب در آغاز همین سال در یکی از دبیرستانهای نسبتاً موفق، حتی برای جملات بسیار ساده و قابل فهم، ابتدا مورد انتقاد دانش آموزان و سپس مدیر آموزشگاه قرار گرفتم که البته بدليل نا آشنایی آنها با سبکها و فنون کار آمد زبان آموزی بود). ۹. برخی تصور شان بر این است که نداشتن ابزارهای الکترونیک در منزل یا کلاسهای سالهای پیشین سبب کم توانی ها یا ناتوانی هایشان بوده؛ بنابراین، باید به هنگام دادن تکالیف تمرینی یا پژوهشی، توان اقتصادی خانواده‌ها و امکانات موجود در منازل و محیط آموزشی را نیز در نظر گرفت .

۴- پیشینه‌ی پژوهش

کاربرد آموزه نما و دیوار واژگانی در آموزش زبان، پیشینه‌ای طولانی دارد، به طوری که از حدود نیم قرن پیش، صاحب نظران امر آموزش، معلمان را به استفاده آموزه نما و دیوار واژگانی در آموزش زبان تشویق کرده اند. نکته مهم دیگر این است که استفاده از آموزه نهادها و دیوارهای واژگانی برای آموزش یا ارزشیابی واژگان حکم استفاده بهینه از وقت کلاس را دارد چرا که در کلاس، سازندگی ایجاد می شود که از این طریق منجر به گستردگی تر شدن دایره واژگانی زبان آموزان خواهد شد. یکی از این صاحبنظران، نیشن (نیشن، ۲۰۰۰) است که از روش آموزش متداول واژگان در مدارس انتقاد می کند و می گوید: به نظر می رسد روش «نگاه کن و به خاطر بسپار» در آموزش واژگانی زبان انگلیسی روش مؤثری نیست. به علاوه، بسیاری از دانش آموزان، ممکن است برای معنی و نوع کلمه باز هم به معلم نیاز داشته باشند». "اگر ساختارهای زبانی استخوان بندی زبان را تشکیل دهند، آنگاه این واژگان است که اندامهای حیاتی و گوشت آن را فراهم می آورد" (هارمر، ۱۹۹۳). لوفر (لوفر، ۱۹۹۷) (معتقد است که یادگیری واژگان قلب و محور زبان آموزی و کاربرد آن می باشد. در واقع فraigیری واژگان آن چیزی است که اساس هر زبان و بخش جلی آموزش آن زبان را تشکیل می دهد. در پیشینه‌ی یاددهی- یادگیری زبان، نادیده گرفتن و غفلت از واژگان، موضوعی است که سالها مورد بحث بوده است. بعضی نیز بر این باورند که: « غالباً در متون کتابهای زبان و برنامه های زبان آموزی به آن اولویت کم داده شده یا در حاشیه قرار گرفته است» (هج، ۲۰۰۸؛ ریچاردز و ریناندیه، ۲۰۰۲) (با این وجود «اخيراً اهمیت گنجینه‌ی واژگانی فraigیران و آموزش عناصر واژگانی، مورد توجه و اذعان بیشتر کاشنasan امر آموزش زبان قرار گرفته است» (گریفیت، ۲۰۰۳، ۲۰۰۶). اندیشمندانی چون آلن (آلن، ۱۹۸۳) (باون، ۱۹۸۵) نشان داده اند که مشکلات واژگانی مکرراً مانع برقراری ارتباط زبانی با دیگران بوده است؛ از این رو، شیوه های کارآمد آموزش زبان مورد توجه بیشتری قرار گرفته است .

۵-انتخاب راه حلهای جدید و موقتی

۱. برای افزودن به گسترهٔ گنجینهٔ واژگانی، معمولاً آسانترین راه حل ورزیدیک ترین آنها به ذهن یک دبیر، پیشنهاد بکار گیری فرهنگ واژگان دو زبانه، و معنا یابی است؛ اما این امر در بازهٔ زمانی تقریباً ۸۵ دقیقه‌ای در یک کلاس زبان فرآیندی کند و وقت گیرمی باشد و بهتر است از آن بیشتر، در، خانه وغیر ساعت آموزشی بهره گیری شود.
۲. شیوهٔ دیگر، کمک گرفتن از Flash card یا Vocabulary Flash Card است که پژوهشگر، به پیروی از شعار «پارسی را پاس داریم!» و با واژهٔ گزینی به شیوهٔ نوگزینش، به جای آنها، از دو واژه سرهٔ «آموزه نما» و «آموزه نما ای واژگانی» در سرتاسر این پژوهش بهره گرفته است. به کمک آموزه نماها می‌توان ژرفای معنایی واژگان را در گنجینهٔ فراگیرانی که با سبک دیداری، شنیداری، جنبشی-پویا و حتی بساوا-دوست بهتر می‌آموزند، افزایش داد و برمانای آنها نیز افزود.
۳. به کار گیری دیوار واژگانی در درون کلاس راهبرد دیگری برای افزایش گسترهٔ دایرهٔ واژگانی و مانایی هر چه بیشتر عناصر در گنجینهٔ واژگانی فراگیر می‌باشد.
۴. طراحی و آماده سازی نقشهٔ معنایی راه حل دیگری است که می‌تواند به فراگیران کمک کند تا ارتباط بین عناصر واژگانی را در یک متن خاص بهتر درک نمایند.
۵. با تصاویر در اندازه‌های متفاوت، نیز می‌توان ژرفای معنایی عناصر واژگانی را در گنجینهٔ فراگیرانی که با سبک دیداری بهتر می‌آموزند، افزایش داد و برمانای آنها نیز افزود.
۶. راهکار مناسب دیگر بهرهٔ وری بیشینه از تمامی اشیای حقیقی (realia) درون محیط آموزشی نیز آنهای که داشت آموزان، هماهنگ با طرح درس مربوط به گروه خود، می‌توانند از خانه بیاورند.
۷. بازی‌های آموزشی جذاب، سرگرم کننده و گوناگون نیز در قالب فعالیتهای کلاسی برای فراگیران دارای سبک‌های شنیداری، دیداری، جنبشی-پویا و حتی بساوا-دوست بسیار کارگر می‌افتد.
۸. اشعار انگلیسی ساده و دارای واژه‌های کلیدی موجود در متن‌ها، به ویژه اگردارای وزن وردیف و قافیه زیبایی نیز، باشد، باطبع شعر دوست وزبایی خواه بیشتر دانش آموزان سازگار، واز بعد واژه آموزی سبک یادگیری تحلیل-نگررا سیراب می‌نماید. برای نمونه شعر «An apple a day keeps doctor away» پیش طبیب نروید. «[ترجمه از استاد دکتر توانگر ریزی، دانشگاه اصفهان]، برای واژه آموزان با دایرهٔ واژگانی کوچک، آموزنده و دوست داشتنی خواهد بود.
۹. بهره جستن از فرهنگ واژگان شخصی (دست-ساز دانش آموزی) که براساس واژگان کار شده در جلسات پیشین، به دست خود دانش آموزان، ساخته می‌شود و در کلاس در طول فرآیند یادگیری به کار می‌آید، راهبرد دیگری است.

۱-۵-آموزه نماها

آموزه نماها و همچنین دیوارهای واژگانی (Walls Word) به دلیل داشتن جنبه سرگرمی و جذابیت برای آموزش بسیار ارزشمندند و دبیران می‌توانند از آن‌ها برای تقویت مهارت‌های ارتباطی-زبانی دانش آموزان و درگیر نمودن بیشتر آنها در فعالیتهای یادگیری بهره بگیرند. یک ضرب المثل چینی وجود دارد که می‌گوید:

«Tell me, I forget. Show me, I remember. Involve me, I understand». (Ancient Chinese Proverb)

[درس جدید را به شکل سخنرانی] بگویی، از خاطرم می‌رود. [آن را به روش دیداری] به من نمایش دهی، به یاد می‌آورم.

[اگرشنش دانگ حواس] مرا درگیر [یادگیری] آن کنی، [منظورت رابه خوبی] در میابم.

۱. یکی از امتیازات این است که شخص می تواند در هر مکان آموزشی و حتی در منزل، پارکها و هر جایی که وقت آزاد برای مطالعه و یادیاری عناصر واژگانی داشته باشد، از آموزه ناماها بهره بر دارد نماید. امتیازات دیگر: ۲. کم هزینه، ساده-ساخت و پر کاربرد می باشند؛ چرا که آنها علاوه بر یاددهی-یادگیری واژه ها، درآموزش ساختارهای گوناگون زبان، و گفت و شنود بر هم کنشی نیز کاربرد دارند. ۳. برای پرتودهی آغازین یک واژه به فراغیراز آن بهره می گیرند؛ در واقع، اگر، نخستین بروخد ما با یک واژه به هنگام خوانش یا شنیدار به کمک آموزه نما صورت گیرد ژرف-آموختگی آن بیشتر خواهد بود. ۴. پس از فراغیری آغازین، برای مرورویادسپاری ماندگارتر ۵. آنهایی که در درک متن ضعیفندو قصد دارند در بازشناسی واژگان پیش آموخته خود، موفق تر باشند. ۶. در آموزش زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی (EFL) و نیز به عنوان زبان دوم (ESL) ۷. در بهینه سازی و افزایش سرعت درک مطلب و خوانش (تان ونیکلسون، ۱۹۹۷) ۸. به دلیل چند منظوره بودن و در قالب شگردهای آموزشی نوین، فراغیران با سبکهای متفاوت یادگیری، می توانند از این رسانه‌ی کمک آموزشی برای یادگیری، یادسپاری و ماندگار سازی عناصر واژگانی بهره جویند.

۲-۵- دیوار واژگانی

دیوار واژگانی عبارت است از گروهی ازواژگان که در کلاس درس روی دیوار، تابلوی گچی، تابلوی سفید یا تابلوی آگهی ها نصب می شوند. این واژگان با قلمی که درشتی آن در دیدرس همه فراغیران باشد (بسته به توان مالی دانش آموزان) نوشته یا چاپ می شود. اینها واژگان کلیدی هر درسی هستند که اجرای آن را دانش آموزان، گروه به گروه بر عهده گرفته و در جلسه قبل با کمک آموزه نمای واژگانی اجرا نموده اند. مهمترین کاربریها و امتیازات این رسانه کمک آموزشی:

۱. کاربردهای فراوان در ژرفابخشی به واژه های پیش آموخته، و فراغیری بهتر کلیدواژه ها ای درون یک متن
۲. در دانش آموزان انگیزه ای فعالیتهای گروهی، یادگیری مشارکتی، پویا و همیار محور را می افزاید.
۳. کاهش میزان دلواپسی، فشار روانی و نگرانی ناشی از اجرای فردی در برابر کلاس به ویژه در فراغیران کم رو
۴. به واسطه ای بروخد دهی و پر توبخشی واژگانی بی در بی، در فر آیند یادگیری، همه ای فراغیران چه کم توان و چه پ رادر اشکال گوناگون یا گیری، در گیر می سازدو از مشکلات املایی آنها (Spelling) نیز بطور چشمگیری کاسته می شود.
۵. یکی از راهکارهای بھبود واژه آموزی، بهره گیری از فعالیتهای معنا دار (آزوبل ۱۹۶۵) می باشد؛ دیوار واژگانی این ویژگی را دارا می باشد و به کمک آن فراغیران به خود باوری بیشتر ووابستگی کمتر می رسد.
۶. چالش یادسپاری و ماندگار سازی واژگان رادر دید آنها کمرنگ ساخته و مفاهیم کلیدی متون زبانی رادر آهانهادینه می سازد.

۳-۵- نقشه‌ی معنایی و ف.و.ش.

نقشه‌ی معنایی :

گاهی اوقات به عنوان یک فعالیت پیش از خوانش (pre-reading) برای ایجاد بارش مغزی و به ذهن خطور دادن تداعی های گوناگون از یک موضوع یا مفهومی که در آن متن وجود دارد، دبیر یک واژه یا گروه واژه را درون یک شکل هندسی مثل مستطیل می نویسد، واژ فراغیران می خواهد که هر نوع تداعی که از این واژه به ذهن آنها خطور کرده، درون شاخه های پیرامون آن بنویسنده؛ به این ترتیب زمینه ای فعالسازی پیش آموخته ها، آماده سازی طرحواره های ذهنی و تجربیات پیشین درباره ای آن واژه یا موضوع را، فراهم می نماید. به اینگونه طرحها، نقشه کشی معنایی (semantic mapping) می گویند.

همچنین با بهره گیری از این شیوه، پس از پایان خوانش یک متن (Reading)، برای اینکه دبیرازدرک مطلب توسط فراغیران اطمینان حاصل نماید، به عنوان یک فعالیت پس از خوانش (post-reading) از گروهی که اجرا نداشته می‌خواهد که پای تابلو بیایند؛ دبیر یک واژه‌ی کلیدی مثلاً «memory» [آدرس ۳] را در وسط تابلویی نویسد و دایره، مستطیل یا یک بیضی دور آن می‌کشد؛ سپس چندین شاخه از آن به چهار جهت بالا، پایین، چپ و راست می‌کشد؛ به آنها می‌گوید که هر واژه‌ای از متن را به خاطر می‌آورند که ارتباط معنایی با این واژه پیدا می‌کند و کل داستان را بیشتر در ذهن تداعی می‌نماید، در هر یک از این شاخه‌ها بگنجانند.

ف.و.ش (dictionary personal)

در حالی که پژوهشگرانی چون نیمن (۱۹۷۸)، روبین و دیگران (۱۹۸۷)، اومالی (۱۹۹۰) و چاموت آکسفورد (۱۹۹۰) به توصیف پژوهش، و طبقه‌بندی راهبردهای یادگیری زبان دست زده اند، اشمیت (۱۹۹۷) به طبقه‌بندی راهبردهای یادگیری به ویژه یادگیری واژگان پرداخته است که در آن دونوع راهبردار ہم متمایز شده اند:

۱. کاوشی (discovery strategies): که برای درک معنای یک واژه جدید به کار می‌رond

۲. ماندگارسازی (consolidation strategies): راهبردهای ذخیره‌ی واژه‌ی جدید را حافظه‌ی دراز مدت

هریک از این دو دسته کلی به نوعی خود به راهبردهای جزیی تزوییه تر تعیین کننده، شناختی، فراشناختی، حافظه‌ای و اجتماعی تقسیم شده اند. از بین ۵۸ راهبرد واژه‌آموزی موجود در طبقه‌بندی اشمیت (۱۹۹۷)، راهبرد گنج-واژه نامه (a vocabulary notebook keeping) یا فرهنگ واژگان شخصی (ف.و.ش.)، جزیی از راهبردهای شناختی ماندگار سازبه حساب می‌آید. هنگامی که دانش آموز با واژه‌ای جدید برخورد می‌نماید، علاوه بر معنا، جنبه‌های مهم دیگری همچون نوع واژه بیرون از جمله، مشتقات دیگر، همنشین‌های مناسب، متراffد، مضاد و یک جمله بافتاری برای آن یادداشت می‌نماید. گنج-واژه نامه ابزاری بس کار آمد است که فراغیری به کمک آن کارسازمان دهی و مدیریت دریادگیری واژگان را خود به عهده می‌گیرد. هر بار که او برای باز یابی واژه‌ای به گنج-واژه نامه‌ی خود مراجعه می‌کند، آن واژه را در کارهای کلاسی به کار می‌برد یا جمله‌ی بافتاری خود را با هم گروهی‌های خود در میان می‌گذارد، در واقع از راهبردی ماندگارسازی‌بهره برده است؛ بدین شکل، ف.و.ش. به واژه‌آموزان فرصت را می‌دهد که دایره‌ی راهبردهای واژه‌آموزی خود را گسترش دهد. برخی از آثار مثبت گنج-واژه نامه به صورت نظر خواهی از نگرشها و رویکردهای دیگران و دانش آموزان توسط فاول و تزگیدن موردن بررسی قرار گرفته است (فاول، ۲۰۰۲؛ تزگیدن، ۲۰۰۶): ۱. بالا بردن سطح مطالعه واژگان (اشمیت و اشمیت، ۱۹۹۷) ۲. افزایش خود باوری در به کار گیری فرهنگ‌های واژگانی و در حدس زدن از روی بافت (لدبری، ان. دی، ۲۰۰۹) ۳. کمک به دیگران در پایش میزان پیشرفت فراغیران در امر واژه‌آموزی (فاول، ۲۰۰۲؛ نیشن، ۱۹۹۰) ۴. افزایش انگیزه، خودجوشی و مفهوم‌خود کلی شاگردان در تلاش برای زبان آموزی (فاول، ۲۰۰۲)

با در نظر گرفتن امتیازات بالا، کاربردهای چندگانه، سادگی از جهت ساخت، سادگی از جهت حمل و نقل، کم هزینه بودن و پاسخگو بودن به نیاز فراغیران با سبکهای گوناگون یادگیری، پژوهشگر تصمیم گرفت که از ابزارهای کمک آموزشی آموزه نما و دیوار واژگانی، نقشه‌های معنایی و گنج-واژه نامه‌ها به عنوان بهترین راه حل برای زدودن موانعی که دانش آموزان کم در آمد برسر راه فراغیری واژگان و درک متون زبان انگلیسی سوم دبیرستان داشتند بهره جوید.

۶-روایی بخشی به راه حل ها

در این مرحله برای اینکه یافته های پژوهش علمی، دارای اعتبار باشد ضرورت داشت ، کارشناسانی با تجربه و دارای صلاحیت آن را ارزیابی نمایند؛ از این رو، از همکاران گروه آموزشی زبان انگلیسی ناحیه چهار اصفهان شامل سرگروه محترم، یکی از همکاران (آموزش زبان) و نیز همکار دیگر(که مشاور بودند) به عنوان منتقد و ناظر کار خود کمک گرفتم، تا از پیشنهادات آنان در مورد پیشرفت طرح، بهره مند گردم. به لطف خداوند، راه حل های انتخابی مورد تایید همکاران گرامی و سرگروه محترم زبان انگلیسی قرار گرفت . بنابراین توانستم با اطمینان بیشتر راه حل های انتخابی خود را به مرحله ی اجرا در آورم .

۷-اجرای راه حل و نظارت بر آن در حین اجرا

نخستین چالش پیش روی پژوهشگر در گزینش بهترین راه حل و اجرای کار آمد آن، این بود که می بایست آمادگیهای لازم در دانش آموزان و حتی والدین آنها، از جهت آشنایی با یک طرح نوین زبان آموزی صورت می گرفت؛ از این روتا پایان نیمسال اول تنها به جمع آوری اطلاعات، همفکری با مدیر و همکاران زبان، و حتی آگاه نمودن آن دسته از والدین که دست کم دو بار(چه به صورت مراجعه موردي و چه در قالب انجمن اولیا-مربیان) برای کمیت پرسی و کیفیت پرسی کارفرزندان خودآمده بودند می پرداختم؛ همزمان رخدادهای مهم و تاثیر گذار را زیر نظرداشتم و نکات لازم را یاد داشت می نمودم. هر از گاهی با همکاران گروه زبان انگلیسی دوره دوم مشورت و راهکار جویی می کردم. در این بین در چند مقاله ی کوتاه اما مفید، سبکهای یادگیری گوناگون ، آموزش چند حسی و نظریه ی هوشهای چندگانه را که هر یک به نوبه ی خود می توانست در اجرای راه حل برگزیده یاریگر من باشد، بازخوانی نمودم و با آنچه از چه های کلاس خود مشاهده کرده بودم مقایسه کردم. نتیجه، شگفت انگیز بود؛ ۶۶٪ از شاگردانی که در واژه آموزی ضعف داشتند، آنها ی بودند که برای یادگیری نسبتاً تلاش می کردند، اما موفق نبودند؛ ۲۱٪ موفق یا نسبتاً موفق بودند و ۱۳٪ با قی مانده هم هیچ تلاشی نمی نمودند. پس چالش اصلی در چگونگی راهبردها، سبکها و انگیزش آنان برای یادگیری بود. همه به رهیافت معلم-محور و سبک سخنرانی در آموزش زبان، خو گرفته بودند و راهکارهای دیگر را تجربه نکرده بودند؛ از این رواز یک طرف باید سبکهای گوناگون را یادآور می شدم و از طرف دیگر از شیوه ها، فنون و رسانه هایی برای آموزش بهره می جستم که پاسخگوی نیازها و سبک-گزینی های متفاوت آنها باشد. چنین سبک تدریسی را سبک آموزش چند حسی (Multisensory) می نامند .

آموزش چند حسی از طریق تلفیق آموزش مستقیم با راهبردهای چند گانه ی حسی ، به [افزایش آتوان یادگیری و یادیاری اطلاعات در دانش آموزان کمک می کند](برش، ۱۹۹۶). آموزش چند حسی برای فزونی بخشیدن به سطح یادگیری و حافظه ی فراگیران، از هر چهار سبک دیداری، شنیداری، پویایی-جو و بساوا-دوست (لمس-مدار) بطور همزمان بهره گیری می نماید. این نوع آموزش ، بین گذر گاههای گوناگون یادگیری، یعنی بین آنچه می بینیم (دیداری)، آنچه می شنویم (شنیداری)، آنچه در قالب جنبش و پویایی می آموزیم (پویایی-جو) و آنچه که همزمان با لمس اشخاص و اشیا و کاربری حس بساوازی (بساوا-دوست) فرامی گیریم، ارتباط پایا بی را پیدید می آورد. این راهبردها و فنون آموزشی، با درگیر ساختن چند سطحی دانش آموزان در فعالیتها، انگیزه ی یادگیری را در آنها می دهد. نظر برخی پژوهشگران بر این است که بسیاری از فرا گیران دارای یک توان حسی ویژه برای یادگیری هستند که آن را سبک یادگیری می نامند. پژوهش نشان می دهد که اگر فنون بکار رفته برای یاددهی در راستای سبکهای یادگیری دانش آموزان قرار گیرد، آنها آسانتر و سریعتر یاد می گیرند؛ همچنین، می توانند مفاهیم

جدید را در حافظه نگهداشتن تا در یادگیری آینده برای بازیابی در دسترس باشد. این فنون آموزشی چندحسی سبب می‌شوند که آنها از گوناگونی شیوه‌های در گیر شدن در فعالیتها، لذت ببرند (lagss دان، ۲۰۰۹).

۸- فراگیران شش گانه و چگونگی آموزش واژگان به آنها

ما قادریم انواع سبکهای یادگیری را در طرح درس خود بگنجانیم. همچنین به ما کمک می‌کند تا از جای نماندن شاگردانمان از یادگیری کارآمد، اطمینان پیدا کنیم. در اینجا به تعریف فراگیران با شخصیتها و سبکهای گوناگون یادگیری، و نیز فعالیتها یادهی همراستا با آنها می‌پردازیم:

۱. دیداری: آنها بیکاری که با دیدن بهتر می‌آموزند. از خواندن، و دیدن تصاویر لذت می‌برند. غالباً ترجیح می‌دهند واژه‌های آموختنی را ببینند. اینگونه فراگیران به موارد زیر بهتر واکنش نشان می‌دهند:

الف) اطلاعات روی تابلو ب) آموزه ناماها (FC) ج) تصاویر رنگی د) کاربرگها ر) جورچینها

ز) تصاویر و طراحی‌های رایانه‌ای س) ویدیو و کارتونها ش) پوسترها ص) نقشه‌ها ض) نمودارها ط) کتاب داستان مصور

۲. شنیداری: آنها بیکاری که با شنیدن بهتر می‌آموزند؛ با گوش دادن به آموزش‌های گفتاری، آوازها و اشعار زودتر می‌آموزند و به موارد زیر بهتر پاسخ‌گو هستند:

الف) آوازها ب) گوش دادن به داستانها ج) اشعار و ضرب المثلها د) آموزش‌های کلامی ر) فعالیتها شنیداری ز)

مشارکت در فعالیتها کلامی س) تقلید صدای جانوران، خودرو و قطار که واژگان مربوط به آنها را یاد می‌گیرند

۳. بساوا-دوست (لمس-مدار): آنها بیکاری که با لمس و دست کشی بر اشیا و تماس بدنی بهتر می‌آموزند و به محركهای زیر خوب پاسخ می‌دهند:

الف) طراحی ساده روی تابلو ب) آوازها همزمان با بساویدن اشیا مرتبط با واژگان آن آواز ج) بازیهای روی تابلو د) انجام

بازیهای جا اندازی قطعه‌ها و لِگوها (legos) د) کارهای دست-ساز پس از شنیدن دستور کار ذ) بازی «لمس کن و بگو»

ر) لمس اشیای حقیقی و تلفظ واژه مربوط به آنها ز) کاربا عروسک خیمه شب بازی

۴. پویایی-جو: آنها بیکاری که با جنبش و تکاپوی بدنی بیشتر می‌آموزند به محركهای زیر بهتر پاسخ می‌دهند:

الف) بازی «چون-او نمایی» (یا «دگر-نمایی») که هردو به جای واژه‌ی انگلیسی Charade بکاررفته؛ بازی که برای وانمود

به انجام چیزی کل بدن به جنبش در می‌آید. ب) بازیهایی که نیاز به حرکت به جلو و عقب کلاس دارد ج) انجام کارهای

دست-ساز د) انجام کاری پس از شنیدن دستور کار ذ) تجربه آموزی (مثلًا اجازه دهیم که او، واژه‌ی coughs را با

وامنود کردن به اینکه سرفه میکند، در درس ۶ تجربه کند.

۵. تحلیلگر: بر اجزای زبان، مانند قوانین دستور زبان، جملات یا واژگان تمرکز دارند و به محركهای زیر بهتر پاسخ‌گو هستند:

الف) دروس خوش-ترکیب و شسته رفته ب) آموزش‌های گام به گام ج) اهداف و تکالیف روش و شفاف

د) تمرینهای مقایسه‌ای و جورچینها که نیاز به تفسیر گرفتار دارند ذ) آموزه ناماها و واژگانی ر) کار با کار برگهای کلاسی و

خانگی ز) مرتب کردن کلمات به هم ریخته س) بازی «مرد حلق-آویز» (که ترجمه گروه واژگانی hangman game

می‌باشد و ویژه‌ی حروف جا افتاده املایی و پر کردن آنها است.

۶. کلی-نگر: بر کل مجموعه یادگیری تمرکز می‌کنند و نه بر اجزا و نکات ریز؛ بیشتر به دنبال مطالب جذاب و جالب هستند، تا

دروسی که روند پیشرفت آنها کند و کسل کننده است، و محركهای زیر توجه آنها را بیشتر جلب میکند: الف) بازیهای آموزشی

ب) فعالیتهای کنشی ج) فرصتهاست که در آن کلام آنها برای غلط گیری، قطع نشود د) فعالیتهای گروهی ذ) بازیهای رایانه ای

۹- چالشی تازه، راهکاری نوین

پس از خواندن سبکهای بالا این فکر به ذهنم رسید که: «چگونه می توان همه ای این سبکهای گوناگون را در قالب فعالیتهای یاددهی-یادگیری گنجاند؟» آری سبکها زیادند و بعضی مانند سبک کلی-نگر با بعضی دیگر مانند تحلیلگرا با هم در تضادند و در دو سوی طیف سبکها قرار دارند. کلید حل مشکل این است که سبکهای گوناگون را در نقاط زمانی مختلف از طرح درس خود باید گنجانید. به عنوان مثال، هنگام یاددهی چند واژه ای جدید از آموزه نما کمک بگیرید و توجه همه ای فراغیران را به این جلب کنید که به شما گوش دهند و واژگان آن بخش را با صدای بلند و واضح تلفظ کنید در حالیکه تصاویر مربوط به آنها را روی آموزه نما به فراغیران نشان می دهید (برای سبکهای دیداری-شنیداری) سپس از آنها بخواهید که صدای بعضی از واژگان مانند train, cough, bull, sailor (در دروس ۳ و ۴ را تقلید کنند) بازی Charade «» یا «دگرنمایی» یا همان «لال بازی» (برای سبک پویا-جو)؛ اکنون بازی «لمس کن و بگو» را نجات دهید تا حدس بزنند که اشیای داخل کیف چیست؟، بعد از بعضی بخواهید که طرح ساده ای از شکل یک واژه مثل paper tiger را به هم بپیوندد و پیوسته ای آن را به بقیه کلاس نشان دهند (کلی-نگر)؛ و سر انجام یک کاربرگ که با آن دانش آموزان نیاز به انجام فعالیتهای حدس پاسخ یا مقایسه ای دارند بکاربرید و تکالیف آنها را به آنها بگویید (سبک تحلیلگرا). به عنوان یک دبیر، نیازی نیست که تمام سبکها را در هر نکته پیاده کنید، بلکه به صورت متنوع و در جای جای درس بگنجانید به گونه ای که نیاز همه فراغیران لحاظ شود. حال اگر توانستید گونه های شخصیتی و سبکهای متفاوت دانش آموزان را شناسایی کنید، در هر نقطه از درس که احساس کنید آنها دچار مشکل یادگیری یا کاهش انگیزه شده اند، به آسانی می توانید راهبردهای یاددهی خود را با سبکهای آنها سازگار و همسو نمایید تا مشکل بر طرف شود؛ به هر صورت، گنجانیدن سبکهای گوناگون در طرح درس به آنها کمک می کند تا درس را بهتر بفهمند، آنرا درون خود نهادینه سازند و از آن لذت ببرند.

۱۰- نظریه ای هوشهای چندگانه (MIT) و کاربرد آن در فرآیند یاددهی-یادگیری واژگان

نظریه ای هوشهای چندگانه ای هوارد گاردنر (Haward Gardner)، ۱۹۸۳، ۱۹۹۶، ۱۹۹۹ (کمک مهمی به علوم شناختی و بنیانگذار فلسفه ای دانش آموز-محور است؛ رهیافتی عامه پسند بیانگر شیوه هایی که در آن فراغیران افرادی منحصر بفرد هستند؛ نیز رهیافتی که آموزش راتاسطحی که پاسخگوی این منحصر بفرد بودن باشد، فزونی بخشد (Rychardz و راجرز، ۲۰۰۱، ص ۱۲۳). این نظریه نوع هوش گوناگون را توصیف می نماید و تکامل آن، پاسخی بود به نیاز برای رسیدن به درک بهتر از اینکه چگونه می توان به تفاوت های شناختی افراد در کلاس توجه نمود و آنها را رشد داد. گاردنر، هوشهای ریاضی-منطقی، کلامی-زبان شناختی، آهنگی-موسیقی، بدنی-پویا جو، بین فردی، درون فردی، دیداری-فضایی، طبیعت گرا و هستی شناختی (گاردنر، ۱۹۹۹) را شناسایی کرد. این هوشهای متفاوت، بازتاب چشم اندازی بسپارگرا (کشت گرا) از تفاوت های فردی فراغیران است. این هوشها را می توان ارزیابی شخصی دانست که هر فرد در اختیار دارد تا بکمک آن، مطالب جدید را بخوبی بفهمد و آنها را در حافظه بگونه ای ذخیره سازی نماید که هنگام نیاز به آسانی بتواند آنها را بازیابی کند. هیچیک از هوشهای چند گانه بر دیگری برتری ندارند بلکه همه ارزش یکسانی دارند و اساساً در همه افراد تا اندازه ای وجود دارند؛ گرچه، برخی از آنها ممکن است بیشتر از بقیه در فرد نمود داشته باشند. هر یک از این هوشها خود جوش، تغییر پذیر و آموزش پذیرند و برای کمک به حل مشکلات روزانه فرد، باهم

همیاری می نمایند(گاردنر ، ۱۹۹۹). یکی از مهمترین پیشرفتها درآموزش ، پژوهش‌های فراوانی است که در حوزهٔ سبکهای یادگیری انجام شده و اذعان می دارد که دانش آموزان در کلاس‌های زبان آموزی از نیمرخ‌های یادگیری کاملاً متفاوتی برخوردارند. در این کلاس‌ها با بهره گیری از فعالیتهاو تکالیف گوناگون که در برگیرندهٔ هوش‌های متفاوت باشد، شیوه‌های چندگانه‌ای از درک معنا را ، فعالسازی و در نتیجه انگیزه زیادی در فراغیران ایجاد می کنند . بنابر این دانش آموزان اطمینان حاصل می کنند که با وجود چالشها و موانع سر راه ، می توانند از عهده یادگیری زبان بر آیند؛ این احساس توانمندی اثربخش مثبت بر خودبادی آنها دارد و میزان موفقیت آنها را در زبان آموزی و به ویژه واژه آموزی می افزاید .

۱۱-مراحل اجرای راه حل

گام اول : آموزش چگونگی آماده سازی ابزار، و روش صحیح ساخت آموزه نما های واژگانی (آن-و)، دیوار واژگانی (د-و) ، فرهنگ واژگانی شخصی (ف-و-ش) و نقشه کشی معنایی (ن-ک-م) و نیز نمایش نمونه هایی از آنها، به دانش آموزان پایهٔ ۲ دوم دبیرستان روندگام اول را تشکیل می داد. یک قطعه مقوای سفید در اندازه های 15×20 (که می توان از جعبه های گز، شیرینی، کفش و ... که در منزل موجود است استفاده نمود) و سه ماثیک به رنگهای مختلف برای این کارکافی است. روی مقوا این موارد باید نوشته شود :

۱. خود واژه) مثلا (dress) ۲. نوع واژه در بیرون از بافت (speech parts of) ۳. تلفظ (pronunciation) [ابرمبنای فرهنگ ۱ انگلیسی به انگلیسی یا فانان.] ۴. تعریف (definition) ۵. مثال اول [e.g.1] ۶. مثال دوم (e.g.2) [از مثالهای ف-ان-ان؛ ولی با همان معنا]

مواردی که پشت مقوا باید نوشته شود :

۹. معنای فارسی (مربوط به جمله کتاب درسی) ۱۰. تصویر(مربوط به مثال اول یا دوم؛ با بیشینه اندازهٔ 13×15)

گام دوم : گروه بندی به ۵ گروه ۶ نفره (با توجه به اینکه شمار دانش آموزان ۳۰ نفر در دروس باقی مانده ۵ درس بود) به گونه ای که هر گروه ، واژگان یک درس را به طور کامل، بر عهده بگیرد و در هفتةٔ مربوط به خود که برنامه ریزی آن با گروهها هماهنگ می گردد، آن را اجرا نماید. در هر گروه معمولاً دو دانش آموز توانمند تر از بقیه وجود دارند که یکی از آنها نقش منشی را بر عهده دارد. در هر گروه تک تک دانش آموزان موظفند تمامی واژگان آن درس را به شکل آموزه نمای واژگانی در آورند و در روز اجرا هر یک فقط لازم است تعدادی از آن واژه ها را (که خود گروه تقسیم بندی کرده، مثلاً نفر اول از ۵۰ واژهٔ درس ۷ ، تنها ۱۰ واژه را عهده دار شده) بازگو کند. آموزه نماها را به دو صورت وبا دو کاربرد باید تهیه نمود: یکی ، کوچک نما با تصویر تقریباً 15×20 که ویژه دانش آموزان برای فراغیری جنبه های ۱۰ گانه‌ی یک واژه است [موارد بالا]؛ و دیگری بزرگ‌نمای (10×15) که ویژه دبیران است و توسط خود آنها برای آموزش یک یا دو جنبهٔ خاص مثلاً از لحاظ تصویریاً تلفظ یا املاء بزرگ‌نمایی می شود به گونه ای که فراغیران کندا موز یا دیر آموز نیز واژه را با پرتودهی شفافتر دریافت نمایند .

گام سوم : دبیر حدود ۲۰ دقیقه بصورت آزمایشی، مراحل و مواردی را که گروهها ممکن است در آن اشکال یا ابهامی داشته باشند، خود اجرا می کند و به سوالات پاسخ می دهد .

گام چهارم : هر گروه بر اساس برنامه از پیش سازماندهی شده روی سکو یا درجلوی کلاس آمده و واژگان را یک به یک در قالب فعالیتهای گوناگون، که با حمایت ، راهنمایی و نظارت دبیر همراه است، نمایش می دهند .

گام پنجم : هرجا لازم است که دبیر از یادگیری فرآگیران اطمینان حاصل نماید ، از آموزه نماهای بزرگنمای ویژه‌ی دبیر برای ارزشیابی فوری و مستمراست بهره خواهد جست.(دیداری)

گام ششم : فعالیتهای آموزه نما-محورکه در طول یاددهی واژگان هردرس می توان انجام داد عبارتند از :

۱. چون [جدا از گروه مربوط به هر درس] تک تک دانش آموزان ، پیش از آغاز هر درس برای مطالعه‌ی اولیه واژگان ، از کتاب کمک آموزشی خط سفید، بهره گرفته اند و آمادگی اولیه را کسب نموده اند ، دبیر، گروه مثلا ۳ را که عهده دارد درس ۷ می باشد پس از حضور وغیاب ، به جلو فرا می خواند .

۲. منشی گروه یکبار از روی تمام واژگان با صدای بلند می خواند و بقیه‌ی کلاس پس ازاو بلند تلفظ می کنند، اگر اشتباہی . بود، دبیر از گروه ۴ میخواهد آن را اصلاح کند، اگر نتوانستند بقیه‌ی کلاس، و سرانجام خود دبیر تصحیح می نماید.(شنیداری)

۳. دبیر از نفر اول گروه (به ترتیب ایستادن) می خواهد که به تصویری که خود دانش آموز(روی آموزه نما) تهیه کرده ، نگاهی کوتاه بیاندازد و بگوید که واژه‌ی مربوط به آن چیست ؟ [دبیر به انگلیسی می پرسد : What's this called ? و دانش آموز هم

به

انگلیسی پاسخ می دهد : a medal [شنیداری-دیداری] . اگر دانش آموز اولی نتوانست، از بقیه‌ی می پرسد ؛ ارزش هر پاسخ صحیح یک نمره (از صد نمره) می نماید . ۵. حرکت آهسته : دبیر بسته‌ی آموزه نما دانش آموز را در دست گرفته، شماری را بر می گزیند؛ سمت غیر تصویری آموزه نمارا رو بروی خود قرار می دهد و تنها تصویر را با حرکت آهسته، سانتی متر به سانتی متر از زیر بقیه‌ی بیرون می آورد و به شاگرد نشان می دهد ولی معنا را نمایش نمی دهد ؛ اگر اتوانست در این مرحله پاسخ صحیح بدهد، یک نمره می گیرد و گرنه دبیریکی از مثالها (که اولویت با مثال دوم است) را می خواند و آن را معنا می کند و می گوید که کدام یک از واژگان آن جمله‌ی مثال، واژه‌ی مورد نظر دبیر بوده است و یک نمره می‌گیرد؛ نتوانست، دانش آموز بعدی آن را معنا می‌کند و واژه راهنمای نام می برد و اولی فقط مثال اول آموزه نما خود را بازگو می کند و ... ۶. Charade [لال بازی یا «دگر نمایی» / «یا /rədʒərənd/ US /rəreɪd/] نام یک بازی پر هیجان و سرگرم کننده است که طی آن دبیر به نفر بعدی گروه می گوید که جلوتر بباید تا بقیه صدای اورا نشنوند؛ سپس، واژه‌ای را در گوش او بچ بچ می کند (یا تصویر آن را در آموزه نماها به او نشان می دهد) ، دانش آموز به سلیقه‌ی خود سعی می کند با نمایش حرکات بدنی، منظورو معنای واژه‌ی مورد نظر خود را برای دیگران روشن سازد؛ در اینجا اولویت با گروه مربوط است، اگر نتوانستند هر کس از هر گروهی که زودتر پاسخ داد، خودش ۲ نمره و بقیه مانند، pass.dress.turn on fly (پویا جو)

۷. F-W-M (فرهنگ واژگان مصور) یا [picture dictionary= Pictionary] بازی دیگری که بیشتر برای یاد آوری و بازآموزی واژگان کاربرد دارد؛ دبیر از نفر بعدی می خواهد که به او نزدیک شود؛ واژه‌ای را روی آموزه نما به او نمایش می دهد و یا آن را در گوش او بچ بچ می نماید و روی تابلو طرحی ساده وقابل فهم از آن می کشد؛ اولین کسی که در کلاس بتواند پاسخ صحیح بدهد نه تنها یک نمره می گیرد بلکه می آید و به همان روش واژه‌ی دیگری را جرا می کند؛ می توان تما م آن واژه‌هایی که در هر درس بیشتر نمایاند [concrete] هستند را بگوئه آموزش یا سنجش کرد. همچنین برای کل گروه مربوط به فرد پاسخگو نیز می توان امتیازی در نظر گرفت تا انگیزه و خوبی اوری در بقیه گروه هم ، حفظ شود.(بساوایی-پویا جو)

۸. فعالیت دیگر این است که خود دبیر تصویر ساده ای روی تابلو بکشد و از بچه ها بخواهد که بگویند واژه‌ی مورد نظر چیست ، جمله‌ای برای آن بسازند و بعد هر یک باید جملات خود را روی تابلو بنویسد و عضو دیگر همگروه او، آن را بخواند و معنا کند؛ نکته اینجاست که آن دسته از دانش آموزان که استعداد و توانمندی بیشتری دارند ممکن است بتوانند بیشتر از یک جمله

بسازند؛ بنا براین، در پایان هر جلسه که متن درس مورد نظر به پایان می رسد و دیگر بیشتر واژگان ژرف آموزی شده اند] همچنین با در نظر گرفتن هوشهای چند گانه و تفاوت‌هایی که دبیر در فردفردانها سراغ دارد [می توان از کم توانترها، فقط یک یا دو جمله، واژ تواناترها حتی یک داستان کوچک چند جمله‌ای، به عنوان تکلیف جلسه‌ی آینده، در خواست نمود.(تحلیلگرا)

گام هفتم: دیوار واژگانی نقشه‌ی معنایی: پس از پایان درس ۳ و ۴، یک ارزشیابی نوشتاری از دو درس انجام گرفت و تمام واژگانی که در پاسخ به سوالات، دانش آموزان نسبت به کاربرد صحیح آنها دچار مشکل شده بودند توسط پژوهشگریاد- داشت وبرای جلسه‌ی بعد آنها روى یک مقوا به اندازه‌های 100×50 به پهنا نوشته شد. طرح کلی به این صورت بود :

واژه‌ی آموختنی درستون اول سمت راست، که به ترتیب حروف الفبا و با خطی درشت و در دیدرس همه نوشته شد، نوع واژه درخارج از جمله (parts of speech) درستون بعدی، معنای فارسی درستون سوم و جمله‌ی مثال برای آن [همان مثال دوم هایی که دوگروه قبلی برای دودرس ۵ و ۶، روی آموزه ناماها آورده بودند] درستون چهارم و در صورت نمایاندنی بودن تصویریا نقاشی مناسبی در ستون آخر درج شده بود. از نمایندگان کلاس خواستیم که این دیواره‌ی واژگانی رادر جایی مناسب [مثلا بالای تابلوی گچی] روی دیوار نصب کنند. در هنگامی که دانش آموزان در مورد یکی از آن واژه‌ها مشکلی داشتند بدون صحبتی و گرفتن وقت کلاس نگاهی به آن می‌انداختند و بهره‌های لازم را می‌برندن]. تنها هنگام برگزاری امتحانات خرداد ماه آنها را از روی تابلوبرچیدیم. نکته‌ی مهم این است که این کار فقط جنبه نمایش و ارایه‌ی یک نمونه برای دروس بعدی بود. برای اجرای دروس ۴ و ۵ و ۶ در هفته‌های بعد، علاوه بر آموزه نما، از دیوار واژگانی، نقشه معنایی و سرانجام ازف-و-ش نیز به صورت زیربهره گرفتیم :

۱. از هر گروه خواسته شد که پس از پایان درس مربوط به خود، مانند نمونه‌ی روی دیوار، یک دیوار واژگانی از آن کلیدواژه‌هایی که به گونه‌ای دردرس سازه‌ستند و نیاز به بازبینی و ماندگارسازی بیشتری دارند تهیه نمایند؛ همچنین برای همیاری دادن خود آنها در تهیه مطالب آموزشی، از آنها خواستم که هر نکته‌ی دیگری غیر از مواردی که در نمونه‌ی روی دیوار می‌بینند [مثلا با پیشنهاد خود گروه ۳، تلفظ بعضی واژگان که دشوارتر بود، یا واژگان هم آوا مانند boat و bought که بعضی را به اشتباه می‌انداخت؛ یعنیاز گروه ۵ به مترادف یا متضاد بعضی واژه‌ها، را نیز اضافه نمایند].

۲. گروهها بیی که در هر جلسه، اجرا به عهده نداشتند، موظف بودند در جلسات بعدی، از واژگان کار شده توسط گروه بر عهده گیرند، به صورتهای دیگری دیوار واژگانی تهیه کنند؛ مثلا گروه ۶ که نوبت اجرایش دو هفته‌ی دیگر بود می‌بایست از واژگان درس ۴ که قبلا کار شده بود به شکل مقوله بندی های : اسم (nouns)، فعل (verbs)، صفت (adjective)، قید (adverb) و همچنین پسوند های صفات بر تر و صفات برترین را در مورد واژگان موجود در متن خواندنی (Reading) پیدا کرده و در ستونی جدا گانه روی دیوار واژگانی بچسباندو در کنار دیوار واژگانی قبلی روی دیوار نصب نماید. بدین ترتیب که :

الف) گروه تهیه کننده جلوی کلاس می‌آید؛ دبیر تعریف واژه‌ای (definition) را بیان می‌کند و از اعضای گروه می‌خواهد که آن واژه را از بین واژگان موجود در دیوار واژگانی بیابند؛ هر کس زودتر پاسخ داد یک نمره و بقیه گروه نیم نمره.

ب) دبیر مترادف یا متضاد واژه‌ای را سوال می‌کند و بکی یا دیگری پاسخ می‌دهد؛ پس از هر پاسخ غلط دبیرساخت می‌ماند تا ببیند بقیه گروهها می‌توانند پاسخ دهند، و سرانجام خود آن را اصلاح خواهد نمود.

ج) دبیر به یکی از اعضاء به شکل پچ پچ می‌گوید که پای تابلوبرود و واژه‌ای راطراحی یا نقاشی کند، بقیه، آن واژه را روی دیوار واژگانی جستجوی نمایند.

د) بازی مردآویخته: [مرد حلق آویز یا hangman game: [دیبرروی تابلو چند حرف از حروف یک واژه را می نویسد و به جای حروف افتاده، خط تیره می گذارد؛ اعضای گروه در درجه اول، و بقیه گروهها در وهله بعد، می توانند پای تابلو بروند و آن واژه را کامل کنند [این تمرین برای آنهایی که در املای انگلیسی ضعیف هستند بسیار کارآ است]؛ دیبر به آنها می گوید که: هر کس بتواند همه ای حروف افتاده را کامل کند، انمراه می گیرد اما هر کس که حرفی از آن را غلط بنویسد، یک عضو از بدن مرد آویخته را برای اوروی تابلو می کشم. مثلا برای واژه ای مرکب Olympic games که ۱۱ حرف دارد، ۱۰ خط تیره و یک حرف کامل شده مثلا حرف m را پر می کند. دانش آموزان گروه یک به یک می آیند و حرفی از آن را پر می کنند؛ در صورتی که تمام اعضا همه حروف را غلط بنویسند، در برابر حرف اول، سرمهد آویخته، در برابر حرف دوم، گردنش و... تا اینکه بدنش کامل شود و همه فریاد می زنند مثلا: حمید را حلق آویز کنید] یا [Hang group Hang Hamid] و یا [گروه ۳ آویزان .] !

گام هشتم : در این گام پژوهشگر، از هر یک از گروهها پنج گانه ای دانش آموزان خواست تا پس از اجرای گروهی فعالیتهای آموزه نما محور خود، آموزه نماهای هر درس را پس از برطرف نمودن اشکالات، به شکل دفترچه ای گردآوری شده در بیاورند تا در هنگام خوانش متن های کتاب در صورت نیاز آنها به شکل کاملتری بهره وری نمایند(ف. و.ش. یا گنج- واژه نامه) .

گام نهم (اصلاح، تعدیل و تغییرات در اجرای راه حل ها) :

نظر خواهی از چندین نفر از همکاران گروه زبان انگلیسی ناحیه و سرگروه محترم، به شکل حضوری و گفت و شنود، طی جلسه ای که در اردیبهشت ماه برگزار گردید، صورت گرفت. مهمترین دغدغه ای دو همکار منتقد این روش، یکی، چگونگی تنظیم وقت کلاسی با فعالیتهای یاددهی- یادگیری و دیگری این که چرا از همه ای فراغیران نخواستیم بجای مقوا، power point همان آموزه

نماهارا، تهیه کنند، بود و پاسخ این بود: ۱. بهره وری از یک طرح درس بسیار دقیق که از پیش، مشکلات پیش بینی نشده ای مانند غایب بودن یکی از اعضای گروهها، و چگونگی جایگزین نمودن آنها را، نیز دارا باشدو ۲. تنها ۵۵٪ شاگردان کلاس من به فن آوریهای نوین خانگی دسترسی داشتند؛ با این وجود این پیشنهاد خوب سبب شد تابرای ماندگارسازی بیشتر واژگان پیش از پایان سال تحصیلی، از هر گروه خواستم به صورت تقسیم کار، آموزه نماهای واژگان درس مربوط به خود را به صورت پاور پوینت تهیه و تا پانزدهم خرداد ماه تحويل دهد؛ به هر گروه پس از راستی آزمایی، به ازای کار خود بین ۳ تا ۵ نمره ای ارزشیابی مستمر (از ۲۰ نمره) تعلق می گرفت (البته این کار-در-خانه، و برای تشویق دانش آموزان به همیاری بیشتر گروهی، بین محرومین از این امکانات و برخورداران از آن، بود؛ در به کارگیری فن آوریهای نوین؛ کاملا اختیاری و بدون هیچ بارروانی) .

۱۲- توصیف وضع مطلوب (شواهد ۲)

الف - شاخص های کیفی

پس از اجرای راه حلها در طول این پژوهش، دیدگاه بسیاری از دانش آموزان تلاشگر اما نسبتاً ناموفق، نسبت به واژه آموزی و دشواری های ناشی از آن، به طور چشمگیری دچار دگرگونی شد ه بود. برخی که در آغاز سال به اشکال گوناگون از پای تابلو آمدن، پاسخ شفاهی به زبان انگلیسی دادن، آوردن والدین برای کیفیت- پرسی درس خود و سرانجام از نوشتن تکالیف، طفره می رفتند، حالا می آمدند و تقاضای اجرا با گروههای دیگر یا جایگزین شدن به جای غایبین آن جلسه را می نمودند. حتی یکی از دانش آموزان متوسط، ازمن خواست که در درس ۵ (مربوط به گروه خودش و درس ۶ (مربوط به گروه بعدی) به او اجازه دهم که منشی هردو گروه باشد؛ ولی چون همه ای شاگردان می بايست در فعالیتهای یادگیری درگیری شدند این امکان وجود

نداشت. سه نفر از والدین شگفتی خود را از تغییر انگیزه و نگرش فرزندشان نسبت به زبان آموزی در نیمسال دوم ، به مشاور و معاون دبیرستان ابراز نموده بودند. نظر خواهی از خود دانش آموزان در پایان اردیبهشت ماه ، بیانگر کاهش دلهره و ترس از دیوپوشالی واژه آموزی و متن خوانی درگفتار ورفتار آنها بود؛ نیز نشان از آمادگی بیشتر آنها برای آزمون خرداد ماه داشت .

ب- شاخص های کمی

با بررسی نتایج ارزشیابی پایانی در خرداد ماه مشخص شد که اجرای این طرح اقدام پژوهی نتیجه ای مطلوب داشته و دانش آموزان از قسمت واژگان و درک مفاهیم نمره‌ی کمتری را از دست داده اند و حتی می‌توان گفت ، بیش از پنج ششم کلاس (۸۵ درصد) نمره‌ی کاملی از سوالات بخش واژه شناسی و کاربری آنها در بافت مناسب ، و نیز درک مطلب را کسب کردند. جدول‌ها و نمودارهای زیر بیانگراین مطلب می‌باشند .

جدول شماره ۱: درصد فراوانی پاسخ به سوالات بخش واژگان و درک مطلب خردادماه ۹۵

مورد	کل افراد	افرادی که ازبخش واژگان و درک مطلب نمره کامل گرفتند	افرادی که ازبخش واژگان و درک مطلب نمره کامل نگرفتند	افرادی که ازبخش واژگان و درک مطلب نمره کامل نگرفتند
نفر	۳۰	۲۵	۵	.
درصد	۱۰۰	۸۵	۱۵	.

جدول شماره ۲: درصد فراوانی پاسخ به سوالات بخش واژگان و درک مطلب نیمسال دوم ۹۵-۹۴ (الف و ب)

نمرات اجرای کلاسی (مستمرنوبت ۲-ب)	۰-۷	۷-۱۰	۱۰-۱۴	۱۴-۱۷	۱۷-۲۰
فراوانی	۰	۲	۴	۱۱	۱۳
درصد	۰	۶.۷	۱۳.۳	۳۶.۷	۴۳.۳

نمرات اجرای کلاسی (مستمرنوبت ۲-ب)	۰-۷	۷-۱۰	۱۰-۱۴	۱۴-۱۷	۱۷-۲۰
فراوانی	۰	۲	۴	۱۱	۱۳
درصد	۰	۶.۷	۱۳.۳	۳۶.۷	۴۳.۳

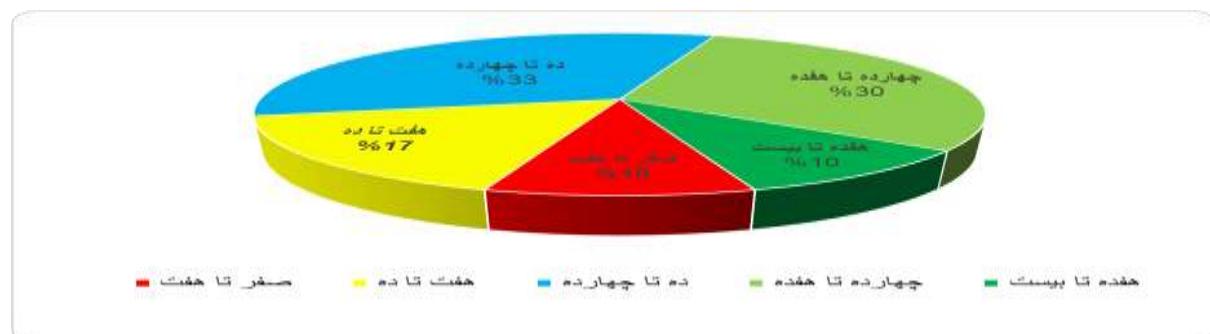
۱۳- ارزیابی و روایی بخشی اقدام جدید

هدف از اجرای این پژوهش، بهبود شیوه های یاددهی-یادگیری در فرآیند واژه آموزی و نیزبهره گیری ازرسانه ها یا ابزارهای کمک آموزشی ساده-ساخت، کم هزینه اما پر کاربرد و کارآمد برای آسان سازی یادگیری، و افزایش مانایی عناصر واژگانی در ذهن زبان آموزان کم در آمد بود؛ حال برای اطمینان یافتن از کارآیی و کارآمدی راه حلها اجرا شده دربهود سطح واژه آموزی دانش آموزان به بررسی جداول ونمودارهای این گزارش پژوهشی می پردازیم . این نماد آماری مربوط است به نمرات و درصد فراوانی دانش آموزان در گروههای گوناگون، که برپایه ای افزایش سطح توانمندی هرگروه دربکار گیری سبکهای گوناگون فراغیری و ماندگارسازی واژه ها گردآوری شده اند. همان گونه که مشاهده می شود آمار جدول شماره ۲ (الف و ب) بیانگر این مطلب مهم است: که در نوبت دوم درصد دانش آموزانی که احتمال می رفت از بخش واژگان، اصلاً نتوانند نمره بیاورند(کم توان ها)، صفر است؛ به بیان بهتر، اگرچه بر اساس جدول شماره ۲ (الف) حدود ۳۰٪ از دانش آموزان نمره ۰ بین صفر تا هفت (یعنی از ۰ تا ۷ و نه از خود صفر)، آورده اند، هیچ یک دربخش واژگان کاملاً شکست نخورده و دست کم یکی دو سوال را پاسخ صحیح داده اند. همچنین در گروههای توانا تر پیشرفت چشمگیری مشاهده می شود به گونه ای که با بررسی جدول شماره ۳ یا مقایسه ای نمودارهای شماره های ۱ و ۲ به این مهم دست می یابیم که : در نوبت دوم در صد واژه آموزان کم توان (بین صفر تا ۱۰)، حدود ۲۰٪ کاهش و به همان میزان به افراد میان-توان افزوده شده است. آمار ستونهای ۳ تا ۶ در جدول شماره ۳ نشانگر تغییر شگفت آور دیگری است :

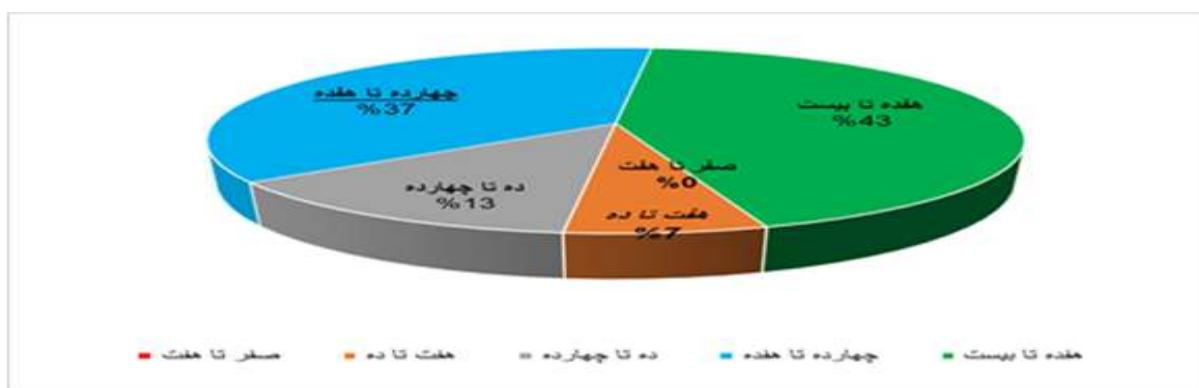
جدول شماره ۳ : مقایسه ای در صد فراوانی نمرات بخش واژه آزمایی درنوبت اول و دوم - ۹۵-۹۴

درصد فراوانی	۰-۷	۷-۱۰	۱۰-۱۴	۱۴-۱۷	۱۷-۲۰
نوبت اول	10	16.7	33.3	30	10
نوبت دوم	0	6.7	13.3	36.7	43.3
تفاضل درصد دو نوبت	-10	-10	-20	+6.7	+33.3

از گروه میان- توانهای پایین به شدت کاسته شده و به همان میزان ، بر درصد میان- توانهای بالا تر، و پر توانها افزوده است. بطور کلی پیشرفت در امر واژه آموزی در تمام گروهها مشاهده گردید .

نمودار ۱: درصد فراوانی نمرات نوبت اول به تفکیک گروههای کم توان ، میان- توان و پر توان

نمودار ۲: درصد فراوانی نمرات نوبت دوم به تفکیک گروههای کم توان، میان-توان و پرتوان

۱۴- نتیجه گیری

باتوجه به اینکه بهره گیری از نظریات نوین یادگیری در آموزش زبان در دبیرستانهای ایران پیشینه ای پرنگ و چشم گیر ندارد و اگر هم باشد بسیا رکمیاب و کم فروع جلوه می نماید، در جایگاه مقایسه با اقدام پژوهی های دیگر در این زمینه، تجربه ای موفق به نظر می آید و ازنتایج آن این که واژه آموزی مستمردریک محیط کلاسی دبیرستانی آن هم بالمقانات کم و داشت آموزانی از خانواده های کم درآمد، در نوع خود کم نظیر و برای همکاران آموزشی می تواند بسیار سودمند و درخور توجه باشد.

در پژوهش حاضر، به منظور آگاهی بیشتر از وجود مساله ای بی علاقگی دانش آموزان کم در آمد نسبت به فراغیری واژگان و درک مفاهیم درس زبان انگلیسی به بررسی داده های به دست آمده از پرسشنامه دبیران و نظر سنجی از دانش آموزان و همچنین به تبادل تجربه با مدیر و همکاران محترم پرداختیم (بخش شواهد ۱) و با بهره گیری از ابزار کمک آموزشی ساده و کم هزینه، اقدام به انجام فعالیت های یاد دهی- یادگیری معنا دار نمودیم. پس از انجام پژوهش، با توجه به شاخص های کیفی و کمی طرح، پژوهشگر به این نتیجه دست یافت که گوناگونی شیوه های یاددهی، در ایجاد علاقه مندی دانش آموزان به یادگیری واژگان و درک مفاهیم زبان انگلیسی تاثیر بسزایی دارد؛ توان افزایی حافظه ای دیداری و شنیداری، در قالب آموزه نمای مصور واژگانی، بهره گیری از مزایای دیوار واژگانی، نقشه ای معنایی و فرهنگ واژگانی شخصی-دانش آموزی سهم گوناگون یادگیری و درپی آن، آموزش چند حسی و مبتنی برنظریه ای هوشهای چندگانه، دررسیدن به هدف، که همانا آموزش گرانسینگ به دست آمد که: توجه بیشتر به تفاوت های فردی و نیازهای علایق گوناگون فراغیران، بهره وری بهینه تراز سبکهای مختلف آنها دریادگیری، بهره جستن از شیوه ای آموزش چند حسی و سرانجام، آموزش شگرد های ماندگار سازی واژه ها در ذهن، مانند: کمک گرفتن از آموزه نمای واژگانی، دیوار واژگانی، نقشه معنایی و فرهنگ واژگان شخصی، در بالا بردن میزان علاقه به یادگیری واژگان، مانایی بخشی آنها در ذهن فراغیران، درک بهتر مفاهیم انگلیسی و افزایش خودجوشی و خودباوری زبان آموزان، کارآیی چشمگیری داشته است.

۱۵- پیشنهادها و راه کارها :

با توجه به مراحل اجرای طرح و رسیدن به آرمان پژوهش، که انگیزه بخشیدن به دانش آموزان برای واژه آموزی، خواندن و درک مفاهیم زبان انگلیسی بود، نکاتی در قالب پیشنهاد و راه کار به شرح زیر ارایه می گردد:

الف- به مسئولان محترم آموزش و پرورش پیشنهاد می گردد: ساعت درس زبان انگلیسی را افزایش دهنده تا دبیر بتواند با صبر و حوصله‌ی بیشتری به آموزش واژگان پایه‌ی انگلیسی به فراغیران بپردازد و نیز کلاسی دارای امکانات ویژه‌ی آموزش زبان انگلیسی در نظر بگیرند تا انگیزه‌ی یادگیری را در فراغیران افزایش دهد.

ب- به همکاران گرامی توصیه می‌شود: از روش‌های گوناگون آموزش زبان انگلیسی استفاده کرده، محیط کلاس را شاد و با نشاط سازند تا دانش آموزان رغبت بیشتری به یادگیری این درس را داشته باشند؛ نیز، سبکهای یادگیری گوناگون فراغیران، تفاوت‌های فردی، رسانه‌های آموزشی کم هزینه و ساده‌ای مانند آموزه نماها، دیوارهای واژگانی، نقشه‌های معنایی وف.و.ش. ها، هوش‌های چند گانه و آموزش چند حسی رادر طرح درسها و اجرای فعالیتهای کلاسی خود بگنجانند.

ج- به اولیای ارجمند دانش آموزان پیشنهاد می‌گردد: در افزایش سطح توانش زبانی فرزند خود با دبیران زبان همفکری بیشتری داشته باشند و در برابر شیوه‌هایی که با آنها آشنایی ندارند، ایستادگی ننمایند. از تهیه‌ی کتاب‌های داستانی گوناگون، سی‌دی‌های آموزشی و ... مهمتر، هماهنگ بودن با فعالیتهای کلاسی است.

د- به دانش آموزان عزیز توصیه می‌شود: برای فراغیری زبان، نباید تنها به مهارت خوانش و دانش دستور زبان بسته نمود چرا که این تنها یک جزء از توانش کلی زبانی محسوب می‌شود و برای یادگیری کامل، باید مهارتها و اجزای دیگر نیز همزمان آموخته شود. (به بیان بهتر توانش زبانی، باید با کنش زبانی همزمان و هم راستا باشد).

ذ- به آن دسته از مدیران محترم که معتقدند، نشانه‌ی انطباط کلاسی و مدیریت کلاس توسط دبیر، سکوت و ناپویایی شاگردان اوست، پیشنهاد می‌شود که اجازه‌ی چنین کاری را فقط و فقط یک بار و آن هم تنها در یک کلاس زبان، به دبیر بدهند و در صورت رضایت به بقیه مدیران نیز توصیه نمایند.

ر- در اینجا، پژوهشگر به خاطر موضوع و هدف ویژه‌ی پژوهش، از آموزه نما تنها برای آموزش واژگان بهره جست؛ به همکاران پیشنهاد می‌شود که برای آموزش ساختارها یا نقش‌های زبان نیز می‌توانند از آن بهره جویند.

فهرست منابع:

1. Auzuble, D.P. (1965). *The psychology of meaningful verbal learning*. Newyork: Grune and Stratton.
2. Fowle, C. (2002). Vocabulary notebooks: implementation and outcomes. *English Teaching Journal*, 56 (4), 380–88
3. Gardne, H. (1983). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. New York: Basic Books.
4. Hulstijn, J.H. and Laufer, B. (2001). Some empirical evidence for the Involvement Load Hypothesis in Vocabulary acquisition. *Language Learning*, 51 (3) ۵۸-۵۳۹.
5. Laufer, B. and Hulstijn, J. (2001). Incidental vocabulary acquisition in a second language: the task-induced involvement. *Applied Linguistics*, 22(1), 1–26.
6. Laufer, B and Nation, P. (1999). A vocabulary-size test of controlled productive ability. *Language Testing* ۱۶، ۳۶-۵۵.
7. Ledbury, R. (n.d.). Vocabulary notebooks: ways to make them work. Available online at http://www.developingteachers.com/articles_tchtraining/vbookspf_robert.htm (2009)
8. Nation, I.S.P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Newbury House.

9. Riazi, A. (2015). Classroom Assessment and Language Learning .In an Interview in Roshd Magazine: Vol, 29, No. 2 Winter, 2014 (pp 14-28).ROSHD FLT .
10. Salmani Kerdabadi, H. (2015). Iranian EFL Teachers' and Students' Perceptions on Motivational Strategies: Academia.Edu.
11. Sari, Gandha. (2006). Using Games in Teaching Vocabulary. (Online). Tersedia: http://www.udel/eli/2006_P4L/ghanda.pdf. (February27th, 2010).
12. Schmitt, N. (1997). Vocabulary learning strategies. In Schmitt, N. and McCarthy, M. (Eds.), *Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy* (pp. 199–228). Cambridge: Cambridge University Press.
13. Tavangar Rizi, M. (1994).An Introduction to Translation. In Classroom Lectures: How to Translate a Simple English Poem into a Persian Poem. Isfahan University: FLT Faculty.
14. Tezgiden, Y. (2006). Effects of instruction in vocabulary learning strategies. Unpublished master's thesis, Bilkent University, Ankara.
15. Rofiah. (2010).The Implementation of Flashcard Games to Students' Vocabulary Mastery. Unpublished Script. Bandar Lampung. STKIP PGRI Bandar Lampung.
16. Interactive Word Wall <http://www.teachnet.com/lesson/langarts/wordwall062599.html>
17. Journal of Studies in Education ISSN 2162-6952 2012, Vol. 2, No. [www.macrothink.org/jse 107](http://www.macrothink.org/jse/107)
18. Word Walls <http://www..net/writing/wordwall/index.htm>